

Uspjesi vs.
Podvala!

Glavni urednik
Ivica
Miškulin

Još nas samo milimetri dijele od jedinstvene (ili – povijesne!) treće uzastopne pobjede na saborskim izborima. Nema sumnje da je HDZ u odnosu na protivnike kao svemirski brod prema zaprežnim kolima, ali to će do 17. travnja trebati i potvrditi na političkom terenu. Do novog će mandata Andreja Plenkovića i HDZ-a dovesti golemi uspjesi postignuti u posljednje četiri godine. Na prvom mjestu, svim slojevima hrvatskih građana raste standard života. Obrazovne i zdravstvene ustanove te cestovna i druga infrastruktura grade se ili obnavljaju iznimno brzo, pri čemu se gotovo usput rješavaju godinama zanemarivana strateška pitanja Hrvatske (poput Pelješkog mosta, Tunela Učka ili Koridora 5c). Sve brojke, dakle, idu u našu korist! Zato opozicija o ekonomskim i socijalnim pitanjima ne uspijeva progovoriti niti jednu ozbiljnu riječ! Posljedice eventualnih novih ratova sigurno smo ublažili osiguravanjem energetske neovisnosti, kao i iznimno korisnom integracijom u zajednički europski prostor. Hrvatska proživljava nezabilježene trenutke međunarodnog utjecaja, a njezina današnja snaga unutar Europske unije u zadnje se vrijeme najbolje vidjela kod utiranja početka europske budućnosti susjedne BiH. Zato jer ne može smisliti utjecajnu Hrvatsku iza koje stoji HDZ, opozicija ide u nečasnu krajnost protueuropskog smjera i uzima štetočinsku ulogu korisnih idiota Moskve. Ne sumnjamo stoga da će hrvatski građani opet izabrati HDZ jer sve što se nalazi na drugoj strani političkoga spektra najbolje je jednostavno nazvati ogromnom ništicom. Sada je, naime, potpuno jasno da je cjelokupna opozicija u potpunosti spalila sve mostove te se odlučila svrstati iza notornog kršitelja Ustava s Pantovčaka. Ne treba, naime, imati niti najmanje dvojbe da su se MOST, Možemo! i Domovinski pokret već sada dogovorili s predsjednikom države. Dakle, da već sada varaju svoje birače kad im govore o nekom neovisnom političkom smjeru ili takozvanom trećem putu. Ne treba nas to, međutim, posebno čuditi, jer su isti ljudi zaslužni za Milanovićev dolazak na Pantovčak prije nekoliko godina. Posebno, dakle, valja naglasiti da je glas za MOST ili Domovinski pokret glas za SDP i Milanovića!

Foto: Davor Puklavec / PIXSELL

Ustav je jamac demokratske Hrvatske!

Ustavnopravni poredak Hrvatske nije SDP-ova prćija

Uredništvo

Riječima koje donosimo u naslovu potkraj studenog 1990. naglašena je važnost odluke sva tri vijeća tadašnjeg Sabora Republike Hrvatske prilikom utvrđivanja prijedloga nacrta Ustava kao temeljnog pravnog akta neke države. Doista, tim je nacrtom (koji je kasnije proglašen ustavnim tekstom) utemeljena demokratska Hrvatska, kao što su određene i njezine ključne institucije. Ali, sredinom travnja iste godine, ili svega nekoliko mjeseci ranije te uoči demokratskih izbora u Kninu je održan veliki početnički skup. Na njemu je Jovan Rašković, uza zvuke jugoslavenske himne, najavio rijeke pravde koje su trebale

pomesti svaki napor usmjeren na konstituiranje demokratske vlasti. Nakon toga, i uoči otvorene velikosrpske agresije s tih se pozicija činilo sve ne bi li se onemogućilo stvaranje hrvatskih institucija, jer se u njihovom stvaranju vidjela najveća opasnost za realizaciju planova o potpunom porobljavanju Hrvatske.

S druge strane, uspostava novih institucija hrvatske države i borba protiv velikosrpskog banditizma postati će prioritet dr. Franje Tuđmana i HDZ-a u grozničavoj bitci s vremenom kojega je kronično nedostajalo. Upravo zaštita ustavnopravnog poretka bila je naša zadnja linija obrane u godinama koje su slijedile. Spremnost na razgovore, uvažavanje svih pa i suprotstavljenih mišljenja, ali sve do jedne granice, a to je Ustav i ustavnopravni po-

redak. U lipnju 1990., obrazlažući prijedlog ustavnih promjena, Tuđman je kazao da je Ustav „svojevrsna svjetovna biblija, s kojom običan čovjek živi i shvaća svoja osnovna građanska prava ali i obveze“. Hrvatska se danas, 2024. godine, suočila sa situacijom koju nitko, a najmanje oni koji su državu stvarali, nije mogao predvidjeti: Ustav hrvatske je stavljen u ideološki džep SDP-a i Zorana Milanovića, ne isključivo s namjerom da ga se samo proizvoljno interpretira i tumači nego i do kraja obezvrijedi. Stoga i ovi izbori, premda nenađano, osim odabira između različitih političkih opcija, pred sve nas stavlja i dodatni politički izbor: što ćemo napraviti s tim jamstvom? Hoćemo li ga sačuvati ili ćemo pomoći onima koji bi Hrvatsku ostavili bez nje?

Politički komentar

Identitet

str. 2–3

Izbori 2024.

Stabilnost, razvoj, snaga i vizija: Hrvatska do 2028.

str. 4–5

Izbori 2024.

Postignuća

str. 6–7

Izbori 2024.

Hrvatska do 2028.

str. 8–9

Izbori 2024.

Vrijeme je za Zagreb u plavom!

str. 12–13

Obnova

Preporod Zagreba i Banovine

str. 14–15

Mi i oni

Moderni suverenizam na djelu!

str. 18–19

Aktualno

Preko leđa Zagrepčana!

str. 20

Politički komentar

Identitet

I danas, s odmakom od osam godina, s uvjerenjem mogu reći da je Plenkovićeve politika modernog hrvatskog suverenizma još jednom izdvojila HDZ iz drugih stranaka.

Mario Kapulica

Identitet nam je važan. On je nešto na čemu gradimo i što našem djelovanju daje smisao i svrhu. Vrijedi to za ljude i za narode, ali i za stranke kao mjesta stjecanja zajedničkog političkog identiteta. A o identitetu naših oponentata sve je rekao Zoran Milanović odgovarajući prije godinu dana na pitanje hoće li u svojoj novoj kandidaturi imati potporu Socijaldemokratske partije; „Potporu od Peđe i SDP-a? Pa oni bi svojom potporom i od Marije Terezije napravili propalicu“. Prije petnaestak dana taj je odnos postao uzajaman: Milanović je svojom kandidaturom sve lidere oporbe pretvorio u propalice.

HDZ je nastao i narastao na identifikaciji s dvama temeljnim ciljevima: stvaranje samostalne države i sloboda hrvatskog naroda. Ta je identifikacija u sebi sadržavala i mnoge zadane elemente poput antikomunizma i antifazišizma. Jedno bez drugog nije išlo. S obzirom na tadašnje okolnosti naš je izvorni identitet u velikoj mjeri bio i identitet otpora. U otporu smo stasali. Morali smo se suprotstaviti desetljetnoj obespravljenosti hrvatstva, narastajućim apetitima agresivne velikosrpske politike, nacionalnoj i individualnoj obezvrijeđenosti, stalnoj stigmatizaciji, političkom, ekonomskom i društvenom isključivanju koje je provodila anacionalna komunistička klika čiji izdanci ovih dana, neposredno pred izbore, recidivistički najavljuju svoj izborni cilj: „Smijeniti sve hadezeovce!!!“ Da bi napravili što? Postavili sve antihadezeovce. Tko? Oni koji svoj identitet grade isključivo na protimbi svemu što je u Hrvatskoj napravljeno u posljednjih tri i pol desetljeća.

Sukob dvaju identiteta

Premda su svaki izbori složena politička utakmica, ova se kampanja svela upravo na to: na sukob identiteta. I samo zahvaljujući tomu što je HDZ otišao miljama daleko od parazitiranja na rovovskim bitkama između „ustaša“ i „partizana“, bezidejni „junaci novog doba“ nisu uspjeli svesti Hrvatsku na preduđmanovsko vrijeme. Namjerno i jedne i druge stavljam pod navodnike jer su oni koji svoj „identitet“ traže u tim odrednicama samo isprazni floskulaši nesposobni za shvaćanje i prepoznavanje hrvatskih prioriteta.

U novom povijesnom kontekstu, nakon realizacije ključnih nacionalnih ciljeva devedesetih, jedno od najvažnijih pitanja je bilo: hoće li HDZ uspjeti svoj stečeni identitet osnažiti novim ciljevima s kojima će se većina hrvatskih birača iznova identificirati, a borba za boljitak hrvatske države dobiti novu dinamiku? I tu nastupa Andrej Plenković, postavši predsjednik stranke koja se u razdoblju prije toga, moramo to priznati, počela okretati prema natrag. U nedostatku jasnih vizija za budućnost svoj smo identitet išli ojačavati sjećanjima na slavna vremena Tuđmanova HDZ-a tražeći smisao u nečemu što nitko ne spori. I da se razumijemo, nije se to radilo radi potrebnog vrednovanja onoga što smo prošli – to radimo i danas. Nego radi nesposobnosti definiranja novog identiteta kao nadogradnje onoga što jesmo i što nikada nećemo prestati biti: stožerna hrvatska stranka s nesumnjivo povijesnim zaslugama u ključnim vremenima stvaranja države.

I danas, s odmakom od osam godina, s uvjerenjem mogu reći da je Plenkovićeve politika modernog hrvatskog suverenizma još jednom izdvojila HDZ iz drugih stranaka. Čvršće i odlučnije, jasnije i dosljednije od svih drugih odgovara na pitanje sadašnjosti i budućnosti Hrvatske.

Ali izostajao je odgovor na pitanje: što je s vremenom u kojem danas živimo? Što je s ključnim pitanjima hrvatske budućnosti? Je li istina da su sve stranke u osnovi iste, da sve nude isto i da se međusobno razlikuju tek po sposobnosti ključnih izvršitelja da to što svi nude – ostvari? I danas, s odmakom od osam godina, s uvjerenjem mogu reći da je Plenkovićeve politika modernog hrvatskog suverenizma još jednom izdvojila HDZ iz drugih stranaka. Čvršće i odlučnije, jasnije i dosljednije od svih drugih odgovara na pitanje sadašnjosti i budućnosti Hrvatske. Kreiran je novi identitet koji je svima nama (koji u politici iskreno sudjelujemo) dao nov oslonac i novu motivaciju. Nov prostor za nacionalno samopotvrđivanje.

Povjerenje i preuzimanje odgovornosti

Svi mi, kao pojedinci, stremimo tomu da nas se u našem društvu smatra dosljednim ljudima vrijednima povjerenja. To nam je često važnije od našeg materijalnog statusa i društvenog položaja. Želimo da naša vlastita dosljednost

(nasuprot bezglavom glavinjanju) i da naše djelovanje (a djelujemo u najboljoj namjeri) kod drugih izazovu osjećaj pouzdanosti i povjerenja. Trudimo se. Gradimo to povjerenje u vlastitom domu i obitelji, na radnom mjestu, u neobveznim druženjima, u političkom angažmanu... Nije to uvijek lako. Dogodi se s vremena na vrijeme i neko pojedinačno, osobno moralno posrne ili tek kriva procjena koja će to naše nastojanje u očima drugih dovesti u pitanje. Stranke su organizacije koje ovise o povjerenju, i to ne samo svojih pristaša. One nužno, ne samo radi dobivanja izbora nego i realizacije svoga programa moraju zaslužiti, steći i održati povjerenje mnogih. Članstvo očekuje da će stranka svoje aktivnosti oblikovati u okviru zajedničkih vrijednosti. Oni koji možda i ne dijele iste vrijednosti, cijene vjerodostojnost, pouzdanost, dosljednost i autentičnost u djelovanju, koje u dobroj mjeri sadrži i element samokontrole odnosno izbjegavanja djelovanja u afektu i donošenja odluka samo na temelju instinkta, bez dubokog promišljanja.

Vladati samim sobom. To je ključna sposobnost za preuzimanje odgovornosti za druge. *Absurdum est ut alios regat, qui se ipsum regere nescit* – Apsurdno je da nad drugima vlada onaj koji ne zna vladati nad samim sobom. *Imperare sibi maximum imperium est* – Vladati sobom najveća je vlast. To su dvije maksime starih Latina koje do samoproglašenog mesije s Pantovčaka nisu doprle niti ih on u svojoj samodopadnosti može shvatiti. Vladao bi Hrvatskom, a onima „nad kojima bi vladao“ nije spreman priznati ni pravo na drukčije mišljenje, a kamoli na drukčije poimanje hrvatske budućnosti i njezinih prioriteta. On, koji je 1986. ušao komunističku partiju, a napada Vladimira Šeksa koji je godinu prije strpan u zatvor u Staru Gradišku?! Nerado ovo pišem, ali moram potvrditi istinitost one: „Sljedbenici koji se svjesno i namjerno priklanjaju lošem vođi i sami su loši ljudi. Ili su u najmanju ruku slabici koji se ne mogu oduprijeti tiraninu.“ Komunicirao sam tijekom proteklih godina s brojnim oporbenim dužnosnicima, neke sam smatrao razboritim ljudima, takav su dojam ostavljali, ali su me iskreno razočarali. Žao mi je zbog toga, ali baš stoga danas s punim uvjerenjem tvrdim da je HDZ, uza sve svoje mane i nedostatke (kojih nitko nije oslobođen), danas jedina stranka leaderskog i organizacijskog potencijala. Nije potrebno ulaziti u dalekosežne dnevopolitičke analize kako bi se to dokazalo. Dovoljno je površno pratiti ponašanje ostalih političkih aktera u posljednjih petnaestak dana.

Predsjednik s „karakterom“

Kako bih se oslobodio bilo kakve subjektivnosti, objavljujem citat iz knjige „Loše vodstvo“ Barbare Kellerman, nekadašnje direktorice istraživačkog odjela u Centru za jav-

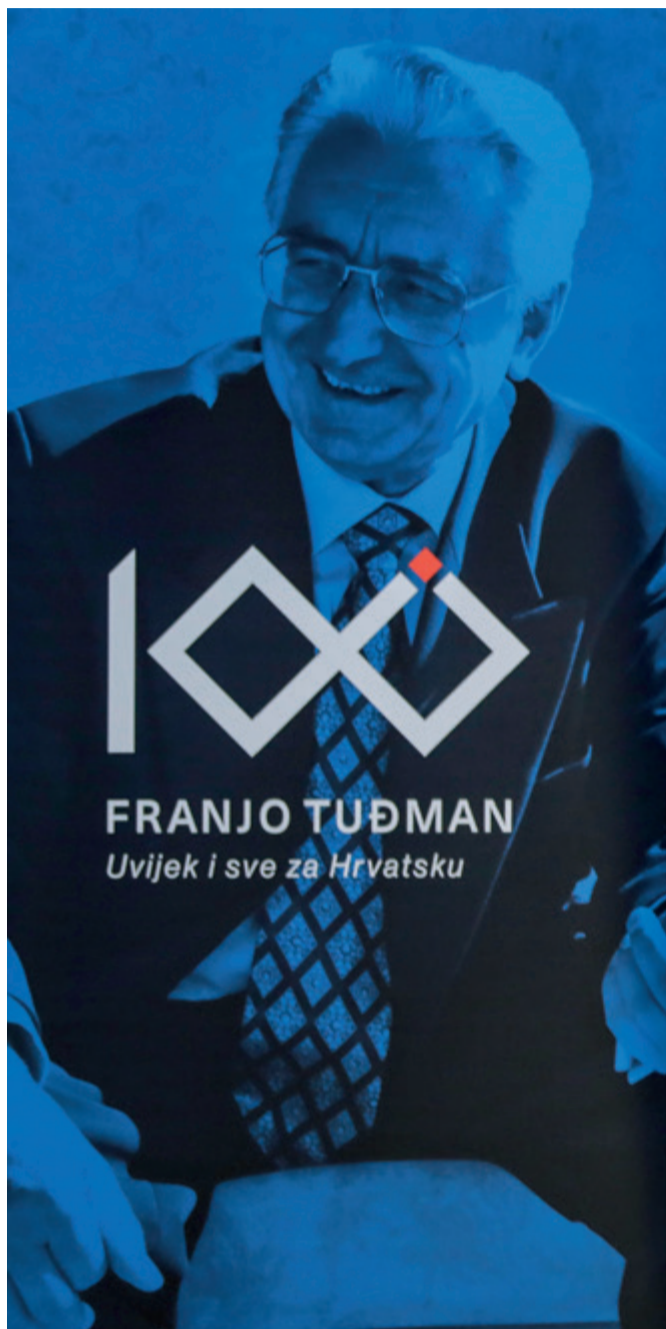

Foto: Jurica Galoić / PIXSELL

no vodstvo Harvardskog sveučilišta: „Psiholozi i psihijatri svoje analize karaktera temelje na kliničkom promatranju. Povjesničari i politolozi, pak, proučavajući ponašanje javnih dužnosnika tijekom duljeg vremena. (...) Za razliku od osobina ličnosti, za koje se vjeruje da se snagom volje mogu mijenjati, karakter je trajnije stanje, fundamentalno i nepromjenjivo. Karakter je utkan u ono što jesmo; točnije, on jest ono što jesmo. (...) Veza između karaktera i vodstva (Tuđman je znao zaplakati nad stradanjima tijekom Domovinskog rata, op. a.) najvidljivija je na ekstremnim primjerima.

Mi smo odabrali drukčiji način djelovanja i sretan sam zbog tog našeg odabira. Izloženi mržnji ne mrzimo. Ne pozdravljamo, kao Domovinski pokret prilikom predstavljanja svog programa, ovacijama ljude koji su izjavili da bi smaknuli hrvatskog premijera samo kad bi im se za to ukazala prilika.

Politologinja Betty Glad proučavala je trojicu izrazito zlih vođa: Hitlera, Staljina i Saddama Huseina. Zaključila je da su sva trojica bili 'zloćudni narcisi' koji, zapravo, prema drugim ljudima nisu ni mogli biti drukčiji nego što su bili: agresivni sadisti. Drugim riječima, smatra se da zloćudni narcizam nije tek osobina ličnosti. Označiti spomenutu trojicu kao zloćudne narcise isto je što i obilježiti njihove karaktere, i time je rečeno sve što nam je potrebno da bismo shvatili zbog čega su njihovi postupci bili takvi kakvi su bili.“ U toj vezi između karaktera i vodstva neka

svatko pokuša odgovoriti na jednostavno pitanje: bi li Milanović plakao nad našim žrtvama?

Pitanje 17. travnja 2024.

Nekoliko je pitanja koje se upravo postavlja pred hrvatske birače u domovini i iseljeništvu. Konsolidacija ili rastakanje? Iskoraci na društvenoj sceni ili batinjanje neistomišljenika? Vodstvo pod najvećim zajedničkim nazivnikom spremno na uvažavanje svih različitosti ili isključivost koja nas uvjerava da kao država i nacija i nemamo zajedničkih interesa? A što smo bez zajedničkih interesa? Nakupina nasumično povezanih pojedinaca koji nisu kadri oko vrijednosti izgraditi zajednički identitet koji im omogućuje da kažu: „TO SMO MI!“. Otpor promjenama ili prepoznavanje njihove nužnosti kako bi kao društvo bili pripravi s njima se suočiti? Zapitajmo se: bismo li kao pojedinci pristali biti dijelom kolektivnog identiteta, bismo li ga uspjeli izgraditi kad bi on potirao ono što jesmo? Ne bismo. A onda se zapitajmo: postoji li osim HDZ-a stranka koja je jasno definirala to „MI“? U kojoj i u članstvu i na najvišoj razini postoji suglasje o tome tko su i što su im ciljevi? I na kraju još jedna latinska za naše političke oponente koji nas bjesomučno napadaju (Milanović, Benčić, Tomašević, Penava, Petrov, Orešković, Puljak...): *Cum accusas alium propriam prius inspicere vitam* – Prije nego optužiš drugog, promotri vlastiti život. I koliko je u njemu omalovažavanja i zanemarivanja onih „drugih“. A „drugi“ su svi koji nisu prihvatili njihovu mržnju i nisu njihovi zaslijepljeni sljedbenici.

Franjo Tuđman je u svom razgovoru za švedsku televiziju davne 1977. rekao: „Povijesna istina je i do sada uvijek krčila put, bez obzira na to kako je on težak bio, na svjetlo dana, pa će tako biti i u hrvatskom slučaju, i sada i u budućnosti“. I ja sam uvjeren da će to tako biti, i sada i u

budućnosti, neovisno o tome što je politika disciplina u kojoj na vidjelo ne izlazi samo dobra nego i mračna strana ljudske prirode. Što u njoj postoje, a ponekad i dominiraju, stalni naponi da se ljude oslikava sivim i crnim bojama. Mi smo odabrali drukčiji način djelovanja i sretan sam zbog tog našeg odabira. Izloženi mržnji ne mrzimo. Ne pozdravljamo, kao Domovinski pokret prilikom predstavljanja svog programa, ovacijama ljude koji su izjavili da bi smaknuli hrvatskog premijera samo kad bi im se za to ukazala prilika. Više sam puta rekao da osobno ne mrzim ni u samoobrani. Svjesni smo da se niti jedno vodstvo ne događa u vakuumu. Znamo da se život ne odvija u laboratorijskim uvjetima. Usmjereni smo na to da stvorimo vrijedan ljudski potencijal koji će biti u stanju ostaviti takve iza sebe i ići naprijed sposoban odgovoriti izazovima kojima idemo ususret. Nasuprot oporbi imamo lidera potrebnih karakternih osobina i sposobnosti, neiscrpane radne energije, s čijim smo se ciljevima identificirali, koji uspješno komunicira s ljudima, koji ih pokreće i s njima surađuje te zbog toga donosi dobre odluke.

Pozivam vas da budete njegovi snažni i samosvojni partneri. Nemojte ga dovoditi u situaciju da svoju energiju umjesto na realizaciju političkih ciljeva oko kojih smo se suglasili troši na osobne zadjevice. Doprinosite njihovu ostvarivanju pridodajući svoju energiju njegovoj. Pozivam vas da se ne susprežete, da mislite svojom glavom i sami djelujete i tako brusite svoje sposobnosti. To se od nas očekuje i samo tako možemo pridonositi zajedničkom cilju. I Tuđman je tako rezonirao i djelovao. I imao je ljude koji su ga bili u stanju pratiti. I oni su zaslužni za stvaranje države. Nasuprot bezglavim smušenicima tog vremena koji da bi opravdali vlastitu nesposobnost i danas vole ponoviti laž kako se „Tuđmanu nije moglo ništa reći“. Lažu. Bio sam mu blizu u ranim dvadesetim godinama i Tuđmanu sam mogao reći sve.

Izbori 2024. Uvodno pismo

Stabilnost, razvoj, snaga i vizija: Hrvatska do 2028.

Drage Hrvatice i Hrvati u domovini i iseljeništvu, Drage moje sugrađanke i sugrađani,

zahvaljujući povjerenju koje ste nam iskazali na izborima, preuzeli smo odgovornost za upravljanje Hrvatskom u vremenima najvećih kriza i iskušenja od Domovinskoga rata. I doista, godine iza nas nisu bile lake i suočili smo se s mnogim izazovima – s pandemijom bolesti COVID-19, s dvama razornim potresima i s ruskom agresijom na Ukrajinu. Ova posljednja kriza, kojoj se još ne nazire kraj, Europu i svijet uvela je u razdoblje nesigurnosti i neizvjesnosti. Kao što prije četiri godine nitko nije predvidio krize s kojima smo se suočili, nitko danas ne zna s kakvim ćemo se izazovima suočavati u godinama pred nama. Jedino što je sigurno jest da će ih biti i da Hrvatska treba iskusnu vladu koja će se moći nositi sa svim iskušenjima i znati zaštititi hrvatske građane i hrvatsko gospodarstvo.

Unatoč krizama koje nitko nije mogao predvidjeti sami smo definirali ambiciozne, ali ostvarive ciljeve koje smo i postigli, poput ulaska u šengenski prostor i europsko područje.

U kriznim vremenima, osnaženi vašim povjerenjem, donosili smo odluke i pronalazili rješenja. U pandemiji smo se borili za živote oboljelih i za dobru organizaciju zdravstvenog sustava. Istodobno smo odlučnim koracima spašavali radna mjesta, sačuvali gospodarstvo i socijalnu koheziju te spriječili socijalni rascjep. Nakon potresa u Zagrebu i Petrinji naglasak smo stavili na zbrinjavanje stradalnika, na osiguranje financijskih sredstava i na organiziranje procesa obnove. U obje krize bili smo svjedoci iznimnoj solidarnosti koju su pokazali naši građani koji su bili spremni nesebično pomoći jedni drugima. Isto je tako bilo i nakon ruske agresije na Ukrajinu kad je Hrvatska, sa svojim iskustvom Domovinskog rata, stala na pravu stranu povijesti – uz prijateljsku Ukrajinu u obrani njezine slobode i teritorijalnog suvereniteta. Napad na Ukrajinu doveo je do energetske i prehrambene krize te inflatornih

pritisaka zbog čega je Vlada reagirala sa šest paketa pomoći te stala iza građana, radnika i poslodavaca, što nastavljamo činiti i danas subvencioniranjem cijena energenata radi ublažavanja posljedica krize.

Čvrsto vjerujemo da će naše društvo biti uspješno, a domovina prosperitetna samo ako se svakom građaninu osigura kvalitetan život, socijalna sigurnost i razvoj.

Unatoč krizama koje nitko nije mogao predvidjeti sami smo definirali ambiciozne, ali ostvarive ciljeve koje smo i postigli, poput ulaska u šengenski prostor i europsko područje. Usprkos visokoj inflaciji u posljednje dvije godine plaće i mirovine rasle su dvostruko brže od cijena, a dosegli smo rekordnu stopu zaposlenosti od 70 %. Dok smo prema razvijenosti prije osagodina bili na 62 % prosjeka Europske unije, danas smo na 76 %, što potvrđuje da rastemo brže od prosjeka EU-a.

Kao dio najveće europske političke obitelji radili smo na dubljoj europskoj integraciji, prije svega radi izgradnje snažnije, ali i sigurnije Hrvatske u svijetu punom izazova. Na nekim smo područjima ostvarili sve što smo zacrtali, a na nekima želimo u narednom mandatu biti i bolji.

Od početka mogega prvog mandata na čelu hrvatske vlade, koju vodimo u suradnji s predstavnicima liberalnih, demokršćanskih, narodnjačkih i umirovljeničkih stranaka te predstavnicima nacionalnih manjina, zagovaram poštovanje ustavnopravnog poretka i političku stabilnost, koja je preduvjet razvoja društva. Ne potičemo podjele, već okupljamo. Ne bavimo se drugim političkim opcijama, već boljitkom građana i društva. Uvjereni smo da samo neovisne i snažne institucije mogu osigurati pravdu i pridonijeti suzbijanju korupcije, na čemu smo aktivno radili u proteklom mandatu. Kao demokršćanska i narodnjačka stranka promičemo vrijednosti koje nas okupljaju, ali poštujemo sve različitosti, posebno ljudska prava i prava nacionalnih manjina. Čvrsto vjerujemo da će naše društvo biti uspješno, a domovina prosperitetna samo ako se sva-

kom građaninu osigura kvalitetan život, socijalna sigurnost i razvoj.

Ako postoji jedan projekt koji u mislima i srcima Hrvata najbolje opisuje postignuća naših prvih deset godina članstva u Europskoj uniji, onda je to završetak izgradnje Pelješkoga mosta. Njegovom smo izgradnjom napokon, stvarno i simbolički, nakon borbe za neovisnost i međunarodno priznanje te nakon pobjede u Domovinskom ratu, cestovnim putem povezali cijelu Hrvatsku. Taj su nas dan ujedinili ponos i sreća jer smo ostvarili taj svehrvatski projekt. Jednak osjećaj imam i kad otvaramo nove škole, domove za starije i nemoćne, obnovljene bolnice, dvorce, poduzetničke inkubatore, veteranske centre, vatrogasne domove, ceste, tunele, ribarske luke ili mostove koji unapređuju kvalitetu života te stvaraju preduvjete za razvoj svakog kutka Hrvatske. U ovom smo desetljeću iz europskih fondova za razvojne projekte osigurali 25 milijarda eura koje moramo znati iskoristiti, osobito za poljoprivredu, gospodarstvo, obrazovanje, ravnomjerni regionalni razvoj, obnovu od potresa i podizanje kvalitete socijalnih usluga.

Za uspješno suočavanje s izazovima moramo raditi na pozitivnom društvenom ozračju, bez kojega nema uspješne ni vitalne Hrvatske. Osim što nas kao narod krasi društvena solidarnost, moramo nastaviti jačati institucije države i graditi nacionalno zajedništvo, preduvjete snažnije Hrvatske u Europi i svijetu, kao i čuvati našu nacionalnu povijest, vjeru, tradiciju, hrvatski jezik i identitet u vremenima globalnih odnosa.

Pred europskim demokracijama, pa tako i pred Hrvatskom, brojni su izazovi. To su posebice rast populizma, širenje dezinformacija i globalne nestabilnosti, što uzrokuje nesigurnost i strah. Naši građani mogu imati povjerenje u

ZA SVE IZAZOVE.

Foto: Tomislav Miletić / PIXSELL

to da ćemo u svakoj krizi postupati odgovorno i razborito te donositi odluke na dobrobit svakog pojedinca i društva u cjelini.

U razdoblju pred nama Hrvatsku vidimo kao uspješnu, vitalnu, pravednu, održivu i suverenu državu koja izražava zahvalnost hrvatskim braniteljima te posebno njeguje i jača jedinstvo domovinske i iseljene Hrvatske, a osobito položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Posebnu brigu posvećujemo djeci i mladima, njihovu obrazovanju i razvoju vještina za poslove budućnosti, ali i njihovu mentalnom zdravlju koje se zbog nedavnih kriza pogoršalo. Nove generacije od nas očekuju rješenja za pitanja prehrambene sigurnosti i klimatske krize, što uključuje ambicioznije politike dekarbonizacije te ulaganja u obnovljive izvore energije. A u vremenu razvoja umjetne inteligencije moramo osigurati da tehnologija bude dopri-

nos, a ne prijetnja demokraciji, sigurnosti, razvoju gospodarstva i radnim mjestima.

Za uspješno suočavanje s izazovima moramo raditi na pozitivnom društvenom ozračju, bez kojega nema uspješne ni vitalne Hrvatske. Osim što nas kao narod krasi društvena solidarnost, moramo nastaviti jačati institucije države i graditi nacionalno zajedništvo, preduvjete snažnije Hrvatske u Europi i svijetu, kao i čuvati našu nacionalnu povijest, vjeru, tradiciju, hrvatski jezik i identitet u vremenima globalnih odnosa.

Zajednički se veselimo sportskim uspjesima, ponosni smo na našu kulturu i baštinu, kao i na kreativne učenike i uspješne znanstvenike. Naši su gradovi sigurni, mi baštinitimo očuvanu prirodu i okoliš i dičimo se raznolikošću svih krajeva Lijepa Naše koji svakim danom postaju sve poželjnijim mjestima za život mladih i obitelji.

Svjesni smo da je još mnogo posla pred nama i spremni smo nastaviti odgovorno voditi Hrvatsku. Kao najsnažnija i stožerna hrvatska stranka, koja ima stručne i iskusne pojedince na svim razinama vlasti i dio je najveće europske političke obitelji desnoga centra, Europske pučke stranke, imamo jasnu viziju razvoja Hrvatske u ovom desetljeću. U razdoblju pred nama Hrvatsku vidimo kao uspješnu, vitalnu, pravednu, održivu i suverenu državu koja izražava zahvalnost hrvatskim braniteljima te posebno njeguje i

jača jedinstvo domovinske i iseljene Hrvatske, a osobito položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini. Četiri glavna razvojna smjera u ovom desetljeću su demografska revitalizacija, digitalna transformacija, dekarbonizacija te obrazovanje, koje je okosnica uspješnije Hrvatske, zadovoljnih ljudi i kvalitetnog životnog standarda svih – osobito djece, mladih, obitelji i umirovljenika.

S čvrstom vjerom u našu viziju za Hrvatsku te sigurni da imamo znanje, upravljačko iskustvo i volju za mijenjanje našeg društva nabolje, na ovim izborima izlazimo pred hrvatske građane predstavljajući naša postignuća i s obećanjem da ćemo nastaviti odgovorno upravljati Hrvatskom. Pritom ćemo uvijek u središte stavljati sigurnost, dobrobit i blagostanje naših građana te zaštitu nacionalnih interesa, u skladu s našom politikom modernog suverenizma koja najbolje odgovara ovom vremenu punom izazova.

Andrej Plenković
Predsjednik Hrvatske demokratske zajednice

Izbori 2024. Postignuća

Mjere pomoći
građanima i gospodarstvu
od 2016. do 2024.
u ukupnom iznosu od

7,7
MILIJARDA €

Prosječna neto plaća

2008-2015.

+ 45 €
+ 6 %

porast
sa 704 na 749 €

2016-2023.

+ 490 €
+ 65 %

nikad brži porast
sa 749 na 1.239 €

BDP po stanovniku

2008-2015.

stagnacija
dohotka

+ 98 €

10.782 €
↓
10.880 €

2016-2023.

snažan rast
dohotka

+ 8.347 €

11.339 €
↓
19.686 €

Stopa zaposlenosti

2008-15.

pad
s 1.611.000
na 1.434.000
zaposlenih

-177.000
osiguranika

2016-2023.

rekordni porast
s 1.464.000
na 1.653.000
zaposlenih

+192.000
novih osiguranika

ZA SVE IZAZOVE

Mjere za obitelj

- Riješeno je stambeno pitanje 35.000 mladih obitelji subvencioniranjem stambenih kredita
- Dječji doplatak povećan je s 309 na 618 € – broj djece koja primaju doplatu porastao je na 511.000
- Utrošene su roditeljske naknade – sada iznose 995 €
- 271.000 obitelji prima doplatu za djecu
- Uveden je očinski dopust

Mirovine

- 536 milijuna eura u osam paketa pomoći umirovljenicima
- Nacionalna naknada za starije povišena je na 150 €
- Pokrenuta je izgradnja 18 centara za starije osobe
- Prosječna sveukupna neto mirovina porasla je 63% – s 355 na 580 €
- Najniža mirovina porasla je 68% između 2016. i 2024.
- Obiteljska mirovina porasla je 10% između 2016. i 2024.

Hrvatska vojska

- Nabavili smo dvanaest višenamjenskih bojnih aviona Rafale
- Nabavili smo helikoptere Black Hawk i Kiowa Warrior, bojna oklopna vozila Patria i Bradley te raketni sustav protuzračne obrane
- Vratili smo HV u Vukovar, Ploče, Sinj, Pulu i Varaždin
- Izgradili smo četiri veteranska centra u Daruvaru, Petrinji, Sinju i Šibeniku

Važna mjesta i datumi

- 30. svibnja obilježavamo Dan državnosti
- 18. studenoga proglašen je Danom sjećanja na žrtve domovinskog rata i danom sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje
- Vukovar je proglašen mjestom posebnog pijeteta – obnovljen je njegov vodotoranj
- Otvoreno je memorijalno područje "Vukovarski vodotoranj – simbol hrvatskog zajedništva"

Izbori 2024. Hrvatska do 2028.

1 Uspješna Hrvatska

Konkurentno gospodarstvo, obrazovanje i znanost i digitalno društvo

U doba digitalne transformacije i zelene tranzicije za uspješnost svake države ključno je razvijati kvalitetno obrazovanje i znanost, konkurentno gospodarstvo i tržište rada te digitalno društvo. U kontekstu sadašnjih geopolitičkih poremećaja to je čak važnije nego ikada. Ulaskom u europodručje i šengensko područje, prepoznavanjem pokretača rasta u inovacijama hrvatskih tvrtki te konkurentnošću industrije i izvoza, kao i mjerama pomoći kućanstvima i gospodarstvu uspjeli smo osigurati snažan rast gospodarstva i stvaranje novih radnih mjesta. Više od tri godine Hrvatska ima jednu od najvećih

stopa rasta u Europskoj uniji i rekordan rast plaća, a inflacija pada već 15 mjeseci zaredom. Na temelju vrijednosti koje baštinimo – slobode pojedinca i poduzetništva te izgradnje socijalnog tržišnog gospodarstva – radit ćemo na konkurentnosti i inovativnosti te na izvoznoj orijentaciji hrvatskog gospodarstva. Ključna uporišta za izgradnju uspješne Hrvatske bit će napredno obrazovanje, znanost i digitalizacija. Nastavit ćemo redovit, otvoren i partnerski dijalog sa socijalnim partnerima kako bismo ispunili očekivanja građana i svima osigurali kvalitetne uvjete života.

Više od tri godine Hrvatska ima jednu od najvećih stopa rasta u Europskoj uniji i rekordan rast plaća, a inflacija pada već 15 mjeseci zaredom.

2 Vitalna Hrvatska

Kvalitetan život, demografska obnova, djeca i mladi

Prosperitet i napredak Hrvatske ovisi ponajprije o njezinoj vitalnosti. Zato je ključno ulagati u podizanje kvalitete života, u demografsku obnovu te u djecu i mlade, što je jedan od naših prioriteta. Iako smo se u protekla dva mandata suočavali s krizama bez presedana, nismo ni u jednom trenutku obustavili ulaganja u te ciljeve. Mjerama državnog intervencionizma i paketima pomoći vrijednima 7,7 milijarda eura koji odražavaju društvenu solidarnost, spriječili smo poskupljenje struje, plina i goriva te ograničili cijene 30 vrsta proizvoda. Time smo zaštitili kupovnu moć građana i solidarno pomogli najugroženijima među

nama. Donijeli smo Strategiju demografske revitalizacije i Nacionalni program za mlade, a mirovine su rasle za 63 %. Vođeni obiteljskim vrijednostima nastavit ćemo osnaživati djecu, mlade i obitelji. Osigurat ćemo dostojanstvenu starost umirovljenicima, a sustav socijalne skrbi učiniti još djelotvornijim. U skladu s načelom supsidijarnosti i dalje ćemo graditi partnerstvo s općinama, gradovima i županijama te jačati politiku ravnomjernog regionalnog razvoja koja čini okvir za stvaranje jednakih mogućnosti i kvalitetnijeg života, što je ključ demografske revitalizacije Hrvatske.

Mjerama državnog intervencionizma i paketima pomoći vrijednima 7,7 milijarda eura koji odražavaju društvenu solidarnost, spriječili smo poskupljenje struje, plina i goriva te ograničili cijene 30 vrsta proizvoda. Time smo zaštitili kupovnu moć građana i solidarno pomogli najugroženijima među nama.

3 Pravedna Hrvatska

Transparentne institucije, pristupačnije zdravstvo i dostupno stanovanje

Snažne institucije temelj su svake demokratske i pravedne države koja počiva na vladavini prava i jednakosti pred zakonom. Institucije pružaju okvir za ekonomski razvoj i socijalnu stabilnost, što uključuje odgovornu vlast, transparentno zakonodavstvo, neovisno pravosuđe i slobodne medije. Poštivanje ustavnog poretka i zaštita interesa svih građana prioriteta su koji zahtijevaju odgovornu i dosljednu politiku. U proteklom mandatu ubrzali smo, pojednostavnili i smanjili troškove sudskih postupaka, proveli smo digitalizaciju pravosuđa te ulagali u modernizaciju pravosudne infrastrukture. Donijeli smo i novu strategiju borbe protiv korupcije do 2030. godine s naglaskom na preven-

ciju svih oblika korupcije. Ukinuli smo imunitet članovima Vlade za koruptivna kaznena djela. Poštujući neovisnost pravosuđa, osigurat ćemo djelotvoran pravosudni sustav, ojačati mehanizme borbe protiv korupcije, osigurati zaštitu od svakog oblika nasilja, osobito djece i žena, te modernizirati sustav vrednovanja rada svakog službenika i namještenika u javnoj upravi. Prepoznajući glavne društvene teme poput zdravlja i priuštivog stanovanja građana, razvijat ćemo naprednije i dostupnije zdravstvo te donijeti mjere za povoljno stanovanje, pogotovo mladih i obitelji. Te su nam politike ključne za kvalitetniji život građana i izgradnju pravednije Hrvatske.

Snažne institucije temelj su svake demokratske i pravedne države koja počiva na vladavini prava i jednakosti pred zakonom. Institucije pružaju okvir za ekonomski razvoj i socijalnu stabilnost, što uključuje odgovornu vlast, transparentno zakonodavstvo, neovisno pravosuđe i slobodne medije. Poštivanje ustavnog poretka i zaštita interesa svih građana prioriteta su koji zahtijevaju odgovornu i dosljednu politiku.

ZA SVE IZAZOVE.

4 Održiva Hrvatska

Zelena tranzicija, dostupna energija i prehrambena sigurnost

Sve brže klimatske promjene uzrokovane ponajprije korištenjem fosilnih goriva sve su razornije za našu poljoprivredu. Skupa s očekivanim smanjenjem zaliha fosilnih goriva, koje Europa uvozi jer ih sama ne proizvodi dovoljno, čine dvostruki razlog za nužno i neizbježno ubrzavanje zelene tranzicije prema održivijem modelu razvoja. U proteklom mandatu napredovali smo u izgradnji održivije Hrvatske te je Hrvatska danas 12. u svijetu prema ispunjavanju Ciljeva održivog razvoja. Za veću energetska samodostatnost Hrvatske izgradili smo LNG terminal na Krku i gotovo smo utrostručili udjel novih obnovljivih izvora energije u energetskej potrošnji.

Učinili smo iskorake u pogledu naprednijeg vodnog gospodarstva te gospodarenja otpadom. Radi veće prehrambene sigurnosti zemlje za 50 % smo povećali vrijed-

nost hrvatske poljoprivredne proizvodnje, a broj mladih poljoprivrednika u Hrvatskoj povećan je za trećinu, odnosno za 6 tisuća, što je ohrabrujuće za cijeli sektor poljoprivrede. Obnovu od potresa iskoristili smo za energetska obnovu zgrada. U idućem mandatu nastaviti ćemo raditi na zelenoj tranziciji. Razboritom i uključivom zelenom tranzicijom želimo svima omogućiti kvalitetniji život. To znači osigurati opskrbu što čišćom i što jeftinijom energijom, a istodobno očuvati naše prirodne i poljoprivredne resurse za buduće generacije. Uz povećanje poljoprivredne i energetske proizvodnje, djelotvornije ćemo gospodariti otpadom stavljanjem u funkciju pet novih centara. Ulagat ćemo u vodno gospodarstvo radi smanjenja gubitaka vode, kvalitetnije opskrbe i javne odvodnje te bolje zaštite od poplava

Obnovu od potresa iskoristili smo za energetska obnovu zgrada. U idućem mandatu nastaviti ćemo raditi na zelenoj tranziciji. Razboritom i uključivom zelenom tranzicijom želimo svima omogućiti kvalitetniji život. To znači osigurati opskrbu što čišćom i što jeftinijom energijom, a istodobno očuvati naše prirodne i poljoprivredne resurse za buduće generacije.

5 Suverena Hrvatska

Sigurne granice, moderna vojska i ponosna država

U nesigurnim globalnim okolnostima ruske agresije na Ukrajinu, sukoba na Bliskom istoku i povećanog pritiska ilegalnih migracija izgrađujemo snažnu i suverenu državu koja djelotvorno čuva svoje granice i gradi modernu vojsku, ponosna na svoju povijest i baštineći vrijednosti iz Domovinskog rata. U protekla dva mandata politikom modernog suverenizma osnažili smo međunarodni položaj Hrvatske, koji sada rabimo za podizanje kvalitete života građana i konkurentnosti hrvatskoga gospodarstva. Započeli smo pregovore s Organizacijom za ekonomsku suradnju i razvoj, koja okuplja najrazvijenije zemlje svijeta, i ojačali mediteransku i srednjoeuropsku dimenziju hrvatske vanjske politike. Vođeni domoljubljem i zahvalnošću prema hrvatskim braniteljima nastaviti ćemo štiti digni-

tet Domovinskog rata i čuvati hrvatski identitet, kulturu i jezik te raditi na povezivanju domovinske i iseljene Hrvatske. Izgraditi ćemo još pet veteranskih centara i kao što smo u proteklom mandatu identificirali 263 posmrtna ostatka, nastaviti neumorno tragati za preostalim 1797 nestalih osoba te raditi na procesuiranju svih nekažjenih ratnih zločina. Hrvatska će i dalje sa 6700 policajaca imati jednu od najvećih graničnih policija u Europskoj uniji. Nakon zrakoplovstva nastaviti ćemo i s modernizacijom kopnene vojske i mornarice. U Strateški program čelnika Europske unije ugraditi ćemo prioritete koji su u skladu s hrvatskim nacionalnim interesima i na dobrobit hrvatskog društva i gospodarstva.

Vođeni domoljubljem i zahvalnošću prema hrvatskim braniteljima nastaviti ćemo štiti dignitet Domovinskog rata i čuvati hrvatski identitet, kulturu i jezik te raditi na povezivanju domovinske i iseljene Hrvatske.

Izbori 2024. Hrvatska do 2028.

Naglasci iz programa "Za sve izazove"

”

Prosječnu neto plaću podići ćemo na 1600 eura, a minimalnu bruto plaću na 1250 eura. Nastavit ćemo smanjivati nezaposlenost koja će pasti ispod 5%. Snižiti ćemo stopu nezaposlenosti mladih ispod 10 %, a udjel ugovora na određeno vrijeme s 21% na ispod 15 %.

”

Dosegnut ćemo 80% prosječne razvijenosti Europske unije te održavati proračunski manjak ispod 3% BDP-a. Do kraja mandata hrvatski kreditni rejting dosegnut će povijesno visoki investicijski A rejting što znači niže kamate za kredite za građane i gospodarstvo.

”

Prioritet nam je osigurati dostojanstvenu starost našim umirovljenicima. Mirovine ćemo dodatno povećati za 30 % do kraja mandata, tako da će prosječna sveukupna mirovina doseći najmanje 750 eura.

”

Osigurati ćemo mjesto u vrtiću za svako dijete do 2030. i pristupačniju cijenu vrtića za roditelje kroz povećano sufinanciranje rada vrtića u godišnjem iznosu od 100 milijuna eura. Nastavit ćemo s reformom obrazovanja, poticati će se upis obrazovnih programa za deficitarna zanimanja i zanimanja budućnosti.

ZA SVE IZAZOVE.

Povećat ćemo vrijednost poljoprivredne proizvodnje za dodatnih 20%, na 3,8 milijardi eura, a putem subvencioniranih zajmova i bespovratnih potpora stavit ćemo u funkciju 50 tisuća hektara zapuštenog poljoprivrednog zemljišta.

Budućnost Hrvatske su naša djeca i zato je potpora našim obiteljima i demografska obnova naš prioritet. Za svako rođeno dijete majke će dobiti godinu dana mirovinskog staža. Povećat ćemo roditeljske naknade i iznose doplatka za djecu svim skupinama korisnika.

Donijet ćemo Nacionalni plan stambene politike koji će omogućiti kvalitetno, priuštivo i održivo stanovanje, pogotovo za mlade. Za priuštivost stanovanja ključno je povećati ponudu stanova na tržištu namijenjenih stanovanju što će se postići poticanjem stavljanja na tržište neiskorištenih stanova.

Gradit ćemo jedinstvo domovinske i iseljene Hrvatske, voditi odgovornu vanjsku politiku i izgrađivati partnerske odnose sa saveznicima u Europskoj uniji i NATO čime jačamo sigurnost, gospodarski i politički položaj.

Izbori 2024. Zagreb

Vrijeme je za Zagreb u plavom!

Foto: Marko Mizdor / PIXSELL

Dr. sc. Ivica Miškulin

Uoči ljevičarsko-aktivističkog marša na Zagreb prigodno je tiskana brošura koja opisuje „kako je nastala nova hrvatska ljevica“. Radi se, naravno, o ekipi iz danas Zagrepčanima dobro poznate grupacije Možemo!, koji su se te 2021. predstavili kao „pokret“ koji, ni više ni manje, želi promijeniti Hrvatsku!?! „Pokret“ – premda su bili i ostali samo aktivistička skupina ljevičarske provenijencije. Na naslovnici brošure šepuri se citat današnjeg gradonačelnika Tomislava Tomaševića koji o Možemo! zapravo govori sve: „Dvadeset godina gledam što se radi i to se mora zaustaviti!“. Zaista, obećano se ispunjava pa je Možemo! uspio zaustaviti razvoj Zagreba!

Međutim, Možemo! želi sada zaustaviti i razvoj cijele države! Žele postati dijelom sustava da bi se i sam sustav kao antipod dokoličarskom aktivizmu ljevičarske provenijencije ideološki preodgajio i podredio njihovim ciljevima. Čine to naizgled samostalno, ali u zbilji kao dio šire mrziteljske skupine koja funkcionira jednako kao i grozdovi tzv. nevladinih udruga, kojima ova ekipa upravlja već više od desetljeća. Kako to rade? Sandra Benčić odgovara

da su prije radili preko građanskih inicijativa, a da sada nastavljaju raditi to isto, „samo što sada možemo raditi preko institucija“! Ne radi li sličnu stvar Zoran Milanović od institucije predsjednika države? Koja je iduća institucija čijim polugama bi se rado poslužili u ostvarivanju svog ideološkog programa oslobođenog bilo kakve ozbiljnosti u rješavanju ključnih pitanja hrvatske budućnosti? Odgovor je samo jedan: hrvatska vlada!

„Jednom nogom na ulici, a drugom u institucijama“ tad bi postao moto i najvažnijeg izvršnog tijela hrvatske države s posljedicama u odnosu na koje bi ovo što su do sada pokazali u hrvatskoj metropoli bila smijurija. Jer, premda se spomenuta ekipa ubrzo nakon preuzimanja Zagreba našla u teškom raskoraku prema realnosti i građanima u čijem interesu trebaju djelovati, ona zbog tog očiglednog raskoraka ne plaća nikakvu cijenu. Nikakvu, a posebice ne onakvu kakvu bi platio neki drugi politički akter manje lijevih preferencija. Kako to? Da bi se odgovorilo na to pitanje, mora se sagledati širi kontekst i prepoznati brojne aktere koji zapravo odlučujuće utječu na politiku preko poluga utjecaja o kojima se na izborima ne odlučuje i koji ne ovise o raspoloženju i interesima građana.

Pobornici ovih mizernih majstora opsjene su brojni. Ova se ideologija sigurno nije regrutirala na ulici. Ulica je

bila tek privremeno sredstvo njezine popularizacije. Je li se formirala „na institutima i kružocima“ kako se također tvrdi? Nisam siguran premda sam siguran da kružoci postoje i da su vrlo aktivni, praktički nadređeni brojnim gradskim institucijama. Ali to da na njihove korake uvelike utječu ljudi koji „imaju velik utjecaj na donošenje odluka premda izbjegavaju medije“, jest točno. Nije teško zamisliti kako bi izgledalo kad bi se poluge države (ministarstva, agencije, javni sustavi i tvrtke) pod njihovim utjecajem upregle u ideološko porobljavanje nacije. Dovoljno je pogledati kako to sada čine s polugama gradske vlasti.

Tko im stoji na tom putu? Jasno je da im na tom putu ne smeta SDP, na koji s pravom gledaju podcjenjivački. Nisu im problem ni desničarska bratija spremna na ideološki moratorij s ljevičarskim aktivistima koji od Zagreba rade utočište za svoje eksperimente. Jedina prepreka onima čiji je jedini cilj „zaustaviti one koji rade“ jer se to jednostavno „mora zaustaviti“ i koji su pokazali nevjerojatnu beskrupuloznost u nametanju svoje ideologije kojom žele porobiti Zagreb je HDZ. A on bi za njih bio lakši plijen od izgubljenog SDP-a samo kad bi pristao pomaknuti se s pozicije desnog centra prema rubu političkoga spektra. I zbog toga podržavaju notornog Milanovića, koji je tu zadaću trebao ispuniti.

ZA SVE IZAZOVE.

Stambena politika

Dostupno stanovanje

Zbog globalnih poremećaja tijekom i nakon pandemije te povećane potražnje zbog obnove i ograničenja građevinskog sektora suočavamo se s rastom cijena najma i nekretnina, što je velik društveni izazov, osobito za ekonomsko osamostaljivanje mladih. Kako bismo osigurali pristupačno stanovanje mladim obiteljima, dosad smo subvencionirali 35 tisuća stambenih kredita za mlade obitelji te iz programa Društveno poticane stanogradnje izgradili 2000 stanova. Usvojili smo zakon kojim smo nakon više desetljeća pomirili interese vlasnika stanova i zaštićenih najmoprimaca, koji sada mogu steći vlasništvo pod povoljnijim uvjetima, za što smo osigurali 107 milijuna eura.

- Donijet ćemo Nacionalni plan stambene politike, koji će omogućiti kvalitetno, priuštivo i održivo stanovanje svim hrvatskim građanima. To namjeravamo postići financijskim, zemljišnim i ekološko-energetskim poticajnim mjerama, kao i poreznim izmjenama koje će ići u prilog mladim obiteljima.
- Povećanje ponude stanova na tržištu presudno utječe na smanjenje njihove cijene, što ćemo postići poticanjem stavljanja na tržište velikoga broja praznih stanova. To ćemo raditi u suradnji s općinama i gradovima promjenom modela poticane stanogradnje (POS), izgradnjom novih stambenih zgrada, kreiranjem poticajnog investicijskog okruženja za profitne i neprofitne subjekte, posebno neprofitne stambene zadruge, te jačanjem studentskih smještajnih kapaciteta i organiziranim smještajem za starije sugrađane (Program 65+). Uz to, u funkciju priuštivog stanovanja stavit ćemo i sve raspoložive nekretnine u državnom vlasništvu.
- U suradnji s lokalnim vlastima postojeće neiskorištene zgrade (vojarne, tvornice, industrijski objekti itd.) prenamijenit ćemo u stambene zgrade te razvijati zelenu urbanu infrastrukturu (kružno gospodarenje prostorom i zgradama).
- Rješavanjem statusa zaštićenih najmoprimaca u stano- vima u privatnom vlasništvu, za što su preduvjeti ostvareni, na tržištu će se u kratkom roku pojaviti više stotina stambenih jedinica, i to upravo u sredinama gdje je tradicionalno najveći manjak stanova.
- Bez zadiranja u međuvlasničke odnose, osigurat ćemo kvalitetnije upravljanje i održavanje zgrada i to zakonom koji uvodi novi model upravljanja i održavanja zgrada.
- Sustavno ćemo podizati kvalitetu stanovanja i povećavati otpornost zgrada na potres i požar, a poticanjem energetske obnove pridonijet ćemo smanjenju troškova stanovanja.
- Sufinancirat ćemo ugradnju dizala u postojeće zgrade uz detaljno propisane preduvjete.

Foto: Igor Kralj / PIXSELL

Mi smo ti koji najviše volimo i najbolje razvijamo Zagreb!

„I na ovim izborima predvodit ću listu HDZ-a i partnera u I izbornoj jedinici, gdje živim. Svim realiziranim projektima i potporom funkcioniranju gradu pokazali smo da volimo Zagreb i predano radimo za njegov razvoj. Nakon razornog potresa, tadašnji aktivisti iz Možemo! prosvjedovali su na Trgu svetog Marka i tražili od nas da organiziramo donatorsku konferenciju na razini EU-a, što je inače praksa u slučaju država koje nisu članice EU-a. Za razliku od njih HDZ-ova Vlada je za obnovu glavnoga grada i Banovine

osigurala 2,5 milijardi eura iz Fonda solidarnosti i MPOO-a. To je bio temelj kako bismo danas realizirali povijesnu obnovu brojnih zdravstvenih, obrazovnih, znanstvenih, kulturnih i sakralnih objekata. Zagrepčani mogu biti sigurni da će naša Vlada i dalje biti njihov oslonac za realizaciju svih kapitalnih ulaganja i povećanje kvalitete života.“

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske
Andrej Plenković, ožujak 2024.

Aktualno Obnova

Preporod Zagreba i Banovine

Stanje obnove krajem ožujka 2024.

Fond solidarnosti Europske unije

Na petrinjskom i zagrebačkom području u potpunosti je dovršena obnova **11.659 objekata**, od toga **11.056 privatnih** zgrada i kuća, koje se sastoje od ukupno 43.632 zasebnih dijelova, te **603 projekta Fonda solidarnosti Europske unije (FSEU)**. Trenutačno je otvoreno **1.645 gradilišta** za 1.356 privatnih i 289 javnih zgrada, dok je raspisan natječaj za **1.366 daljnjih lokacija**. Ukupno su isplaćena **183 milijuna eura novčane pomoći** za obnovu, od toga 85% prošle godine i u prvom kvartalu 2024, što je jasan pokazatelj ubrzanja obrade zahtjeva i isplate pomoći.

Do 30. lipnja 2023. za sanaciju šteta od zagrebačkog i petrinjskog potresa **ugovoreno je ukupno 1.310 projekata vrijednih 3,35 milijardi eura**, u čemu FSEU sudjeluje s 2,1 milijardom eura, udjel NPOO-a trenutačno iznosi 1,1 milijardu eura, a ostatak potječe iz drugih izvora. FSEU je ukupno verificirao 1,5 milijardu eura.

Područje zagrebačkog potresa

Završeno je 2.999 postupaka obnove, a trenutačno je **otvoreno 428 gradilišta**, od čega se na njih 376 provodi zahtjevnija konstrukcijska obnova (193 kuće i 183 zgrade). Raspisan je natječaj za obnovu 212 višestambenih zgrada te za projektiranje 155 zgrada (91 višestambene i 64 obiteljske). U postupku gradnje trenutačno su 32 obiteljske kuće, 6 kupnji obiteljskih kuća ili stanova je u završnoj fazi, dok je za 19 zgrada (12 u Zagrebu i 7 u Krapinsko-zagorskoj županiji) u tijeku postupak nabave za gradnju, još je 21 u završnoj fazi projektiranja.

Za obnovu je na području zagrebačkog potresa **isplaćeno 132,5 milijuna eura novčane pomoći**, od toga 13,6 milijuna eura na 171 posebni račun građana za samoobnovu. Radi sanacije šteta od zagrebačkog potresa **sklopljeno je 578 ugovora**, a dosad je **dovršeno 409 projekata**. Trenutačno je 147 projekata u fazi izvedbe radova. **Verificirano je 928,4 milijuna eura** (136% alokacije).

Višestambene zgrade u Sisačko-moslavačkoj županiji

Izgrađeno je **12 višestambenih zgrada** prema Operativnom programu "Konkurentnost i kohezija" – 8 u Petrinji i 4 u Glini, s ukupno 180 stanova – dok je **daljnjih 8** u postupku gradnje (ukupno će se izgraditi 308 stanova). Započela je također gradnja dviju višestambenih zgrada u Sisku s ukupno 38 stanova i jedne u Glini s 13 stanova. U izgradnji je **još 15 višestambenih zgrada** u Sisku, Jasenovcu Sunji, Kutini i Glini s ukupno 241 stanom, koje financira Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama. na području županije **planirano je ukupno 36 zgrada sa 666 stanova**. Dosad je otvoreno 21 gradilište, a ostala – u Petrinji, Sisku, Topuskom, Glini, Lekeniku i Hrvatskoj Kostajnici – bit će otvorena do kraja travnja.

Područje petrinjskog potresa

Završeno je 8.057 postupaka obnove, a trenutačno je otvoreno 928 gradilišta, od čega se njih 459 odnosi na zahtjevniju konstrukcijsku obnovu. U postupku gradnje je 195 obiteljskih kuća (168 organiziranih obnova i 27 samoobnova), u 18 je slučajeva u završnoj je fazi kupnja obiteljskih kuća ili stanova, u 39 slučajeva je u tijeku postupak nabave radova, a 60 ih je u završnoj fazi projektiranja. **Dosad su sklopljena ukupno 732 ugovora, od kojih je ispunjeno 565**. Trenutačno je 141 projekt obnove u fazi izvođenja radova. Sklopljena su ukupno 732 ugovora za obnovu odnosno izgradnju, a dosad je 565 projekata završeno. **Verificiran je utrošak od 624,8 milijuna eura** (196% alokacije).

Samoobnova

Sva sredstva potrebna za obnovu isplaćuju se unaprijed, te je na račune 628 građana dosad isplaćeno **47 milijuna eura**. Usto je voditeljima samoobnove isplaćena naknada za koordinaciju u iznosu od ukupno **2,9 milijuna eura**.

Stambeno zbrinjavanje

Sufinanciranjem najamnine i privremenog smještaja za osobe čije su nekretnine stradale u potresima omogućeno je zbrinjavanje **2.085 osoba**, za što je utrošeno **14,35 milijuna eura**. Svim kućanstvima kojima se financira najamnina u zamjenskim stanovima, njih ukupno 602 (1.347 osoba), isplaćuje se također subvencija za režijske troškove. Dosad je u tu svrhu utrošeno **865 tisuća eura**.

”

Povijesna obnova Zagreba

Obišli smo ukupno pet zgrada na Gornjem gradu, čija je obnova vrijedna više od 80 milijuna eura, a dosad je za obnovu Zagreba, Banovine i drugih županija oko Zagreba utrošeno ukupno 3,5 milijarde eura.

To je velika, povijesna obnova, obnova glavnoga grada za koju smo našli ogromna sredstva. Otprilike milijarda eura potječe iz izvora koji nisu europski, nego su ili nacionalni ili zajmovi Svjetske banke. Usto se obnavljaju praktično sve velike zagrebačke bolnice.

Mi ćemo s obnovom nastaviti. Želimo da Gornji grad nakon obnove zaista bude mjesto okupljanja, mjesto gdje će institucije, prije svega kulturnog karaktera, otvoriti vrata i Zagrepčanima i turistima te učiniti Gornji Grad još privlačnijim. U svakom slučaju, nastavljam s dinamičnim procesom obnove i veselimo se što će Zagreb zasjati u posebno dobrom izdanju kad se svi projekti dovrše.

Predsjednik Vlade Andrej Plenković nakon obilaska Zagreba u travnju 2024.

Aktualno Obnova

Foto: Edina Zuko / PIXSELL

Foto: Kristina Štedulj Fabec

Mi i oni

Moderni suverenizam na djelu!

Hrvatski je jezik u svojoj ukupnosti i cjelovitosti temeljna sastavnica hrvatskog nacionalnog identiteta i hrvatske kulture

Andro Krstulović Opara

U prvom programu HDZ-a iz 1989. dr. Franjo Tuđman jasno je naglasio potrebu zaštite hrvatskoga jezika znajući da je upravo jezik nositelj našeg povijesnog nasljeđa, identiteta i nacionalne samobitnosti. Hrvatski je Sabor 26. siječnja 2024. donio Zakon o hrvatskom jeziku kako bi i tom suverenističkom gestom zaokružio postignuća u izgradnji slobodne i u Europu potpuno integrirane države. Ponosni smo što smo u tim povijesnim vremenima i svjedoci i protagonisti.

Predsjednik Vlade Andrej Plenković prihvatio je inicijativu Matice hrvatske te okupio najbliže suradnike kako bi donošenjem kvalitetnog, modernog, provedivog i uključivog zakona osnažio hrvatski nacionalni i kulturni identitet u desetoj godini punopravnog članstva u EU-u te nakon ulaska u šengensko područje i eurozonu. Upravo zbog toga Hrvatski je sabor ovim Zakonom želio dodatno zaštititi hrvatski jezik i time zaokružiti niz suverenističkih odluka u svojim mandatima.

Iznimno je važno napomenuti da su prijedlog zakona podržale brojne hrvatske znanstvene, kulturne i druge institucije. To je bilo veoma važno jer je sama najava inicijative izazvala vrlo snažnu, orkestriranu protimbu ljevičara, velikoga broja lijevih komentatora, novinara i književnika te dežurnih „mrzitelja i eksperata“ za sve. Unisonost njihovih napada i prije nego li je tekst nacrtu zakona objavljen demaskirala je njihovu ideološku zadojenost. Brutalni napadi ljevičara *ad hominem* kulminirali su primitivnim tekstovima u kojima su i pokretači inicijative Miro Gavran, kao i ministrica kulture i medija Nina Obuljen Koržinek opisani kao uniformirani čuvari koncentracijskog logora! Slično se nastavilo i u Saboru kad je SDP-ova Sabina

Glavac, potpredsjednica Sabora, opetovano insinuirala na neoustaštvo predlagatelja zakona koje se, po njezinu mišljenju, razotkrilo namjerom njegova donošenja. Nečuveno! Damir Bakić iz Možemo! u raspravi je izmišljao jezičnu policiju koja će uredovati po Zagrebu. Jadno i tužno manipuliranje nedostojno jednog profesora.

Nakon još jedne pobjede na idućim izborima u idućem mandatu trebamo nacionalni projekt Muzeja hrvatskoga jezika sa središtima u Zagrebu, Splitu, Varaždinu. U svakome od tih naših bisera valja predstaviti čakavski, kajkavski i štokavski i posebnim muzejom osigurati stalno podsjećanje na veliku borbu za hrvatski jezik.

No najveće razočarenje nastupilo je prilikom glasovanja o zakonu. S političkog stajališta gledajući, mogu otvoreno kazati da poštujem konzistentnost ljevičara koji su govorili protiv i potom glasovali protiv njega kao što su njihovi komunistički prethodnici glasovali 25. lipnja 1991. protiv neovisnosti i suverenosti Hrvatske! Ali što tek misliti o „velikim domoljubima“ koji se kunu u hrvatske sveti-nje, a nisu glasovali za Zakon? Jeste li pomislili što to veže Sandru Benčić i Ivana Penavu, Ivanu Kekin i Božu Petrova, Uršu Raukar Gamulin i Marijana Pavličeka, Krešu Beljaka i Marija Radića, Zvanu Brumnića i Miru Bulja, Davora Bernardića i Karolinu Vidović Krišto, Bojana Glavaševića i Vesnu Vučemilović, Jelenu Miloš i Marka Milanovića Litru, a da Miroslava Škoru, Damira Bajsa i ostale ne spominjem? Tog dana povezala ih je borba protiv vlastitog jezika!

Zakon koji je bio potreban

Zakon o hrvatskom jeziku, naravno, ima svoju praktičnu pravnu svrhu, ali je važan i zato što pokazuje da se hrvatska država brine o najvažnijim sastavnicama nacionalnog i kulturnog identiteta, što materinski jezik svakako jest. I to tim neojugoslavenima smeta. Smeta i potpisnicima

Deklaracije o zajedničkom jeziku, poput Sandre Benčić! Potpisnici te njihove deklaracije su pisci, novinari i ostali koji objavljuju po medijima i dobro plaćenim glasilima po zemljama propale države, a među njima su i brojni lijevi aktivisti. Potpisnik je i Milanovićev savjetnik za kulturu. I onda se neki čude što je Milanovićev otpravnik poslova Peđa Grbin glasno ustvrdio da je Zakon o hrvatskome jeziku kretenski. Meni je opet neprihvatljivo, da ne kažem nešto grublje, što takvi ljudi sjede u Saboru i predstavljaju se kao hrvatski zastupnici i još uz to ističu svoje premijerske ambicije.

Svima njima zapravo smetaju uspjesi Plenkovićevih vlada, kao i njegova politika jačanja našeg nacionalnog identiteta. Smeta svima onima koji ne podnose jaku i samosvjesnu hrvatsku državu. Znaju da je ne mogu uništiti, ali se svojski trude učiniti je što manje hrvatskom. To rade svakodnevno. I stoga se nikako ne smijemo opustiti i misliti da nema opasnosti, da možemo biti mirni. Tvrdim da manje opasnosti po hrvatski jezik dolazi od srpskog svojtanja naše književnosti nego od ove opasnosti koju imamo doma i koja se ne miri s našim osnaživanjem nacionalnog i kulturnog identiteta.

Drugi narodi nisu toliko svojim jezicima pjevali kao mi. Nisu imali potrebe. Imali su slobodne države. O našem jeziku, koji su htjeli zatočiti i uništiti kao što nam nisu dopuštali ni slobodnu državu, mi smo pjevali jer je ostao jedinom i najsnažnijom sastavnicom našeg nacionalnog identiteta. Svi se međusobno razumijemo jer stoljećima živimo i umiremo uz materinski hrvatski.

Kao i 1990.!

Ovdje želim kazati i nešto duboko osobno. Ljubav i emocija se, kazat će neki, ne da normirati, propisati zakonom. Ne treba se olako složiti s tom tvrdnjom. Evo zašto: bio sam u prvom sazivu Sabora od 1990. do 1992. kao mladić pun domoljubnog zanosa i bio sam počašćen činjenicom da sam imao čast odlučivati o našem Ustavu, o našem grbu, zastavi, himni, o našoj nezavisnosti i suverenosti... Jesmo li tada tu crven-bijeli-plavi zastavu s povijesnim grbom potvrdili zakonom? Isto tako i Lijepu našu proglasili najvažnijom nam pjesmom? Jesmo li donijeli 142 članka čiste ljubavi prema domovini u božićnom Ustavu? Jesmo! Potrebno je to u životu jednog naroda. Potrebna

Foto: Igor Soban / PIXSELL

nam je ta državotvorna i identitetska gesta, taj i takav izraz ljubavi i emocije.

Naši branitelji su ginuli pod tim bojama, a nad grobovima im je svirala Lijepa naša, molili smo se i molimo se za njih hrvatskim jezikom. Donijeli smo zato Zakon o hrvatskome jeziku koji, je nastao na istim osjećajima kao i prije 34 godine i to kao čin ljubavi, ali i osjećaja odgovornosti koji kao narod gajimo prema hrvatskome jeziku i hrvatskoj državi.

Za muzej hrvatskoga jezika!

Nakon još jedne pobjede na idućim izborima u idućem mandatu trebamo nacionalni projekt Muzeja hrvatskoga jezika sa središtima u Zagrebu, Splitu, Varaždinu i Osijeku. U svakome od tih naših bisera valja predstaviti čakavski, kajkavski i štokavski i posebnim muzejom osigurati stalno podsjećanje na veliku borbu za hrvatski jezik.

U Splitu, gradu koji je rodio Marka Marulića i njegovu Juditu, protumačiti nam valja čakavski, kao i baštinu koja je nastala u kolijevki hrvatske državnosti Solinu, u Splitu, u Kaštelanskoj polju, u hrabrim Poljicima i u Povljima, Starome Gradu, Hvaru ili u Nečujmu kod Balistrića, kod kojega su boravili i pisali Marulić i Hektorović.

Zakon o hrvatskom jeziku, naravno, ima svoju praktičnu pravnu svrhu, ali je važan i zato što pokazuje da se hrvatska država brine o najvažnijim sastavnicama nacionalnog i kulturnog identiteta, što materinski jezik svakako jest. I to tim nejugoslavenima smeta.

U lijepom Varaždinu, gradu odakle je veliki Ivan pl. Kuljević Sakcinski, kojega pamtimo po povijesnim govorima kojima je pozvao sabornike na odluku o uvođenju hrvatskoga kao službenog jezika u Sabor i ostale institucije davne 1843., prikazali bi njegovu plemenitu i časnu borbu za naš jezik, ali i bogatstvo kajkavskoga. U blizini je i Zelenjak i spomenik hrvatskoj himni koji je podigla Družba „Braća Hrvatskoga Zmaja“ prije 90 godina. Bogatstvo pripovijedanja i pjevanja na kajkavskome možemo čuti u lijepoj Krapini i na mnogim drugim mjestima u plemenitim Zagorju i Međimurju.

Naš glavni grad Zagreb mora biti sjedište muzeja. U Zagrebu su ustanove koje čuvaju brojne državotvorne zapise i dokumente. Tu su nastale i institucije koje su njegovale i

očuvale hrvatski. Matica hrvatska, koja nas već 182 godine uči hrvatskome jeziku i koja baštini prebogato knjižno blago, i NSK kao krovna institucija našega jezika i književnosti izvrsna su baza za znanje kojim tvorimo naš muzej, mjesto za proučavanje, njegovanje, promicanje i tumačenje štokavskoga. Muzej mora biti suvremen, moderan i zanimljiv mladima i stranim gostima te prilagođen popularizaciji povijesti, sadašnjosti i budućnosti hrvatskoga jezika.

Muzej hrvatskoga jezika u Zagrebu će sa svojim sastavnicama u Splitu, Varaždinu i Osijeku biti tako uistinu jedinstveno mjesto u svijetu koje se skrbi za i predstavlja jedan jezik, njegovo značenje i baštinu.

Muzej hrvatskoga jezika valja nam osnovati i zbog spomena na velikane koji su za hrvatski živjeli, patili i umirali. Muzejom hrvatskog jezika dat ćemo potrebnu sliku naše kulture i identiteta. Obvezni smo osnovati muzej kako bismo našoj djeci dali blisku i jasniju sliku bogatstva koje su i oni dobili od matere a koje nas čini Hrvatima. Ipak, vodimo računa da se jezik ne razvija izložbama niti se može propisati zakonom: jezik se piše, govori, čita. I jedino tako živi.

Aktualno Zagreb

Preko leđa Zagrepčana!

Sada je postalo sasvim očito da glavnim gradom Hrvatske upravlja krajnje nesposobna skupina

Dražen Opalić

Možemovci su izglasali najvišu stopu poreza na dohodak u Republici Hrvatskoj plašeći ljude da bi u suprotnom morali dizati cijene komunalnih usluga. Gospodo i dame, pa nije baš tako!

Krajem prosinca prošle godine Gradska skupština Grada Zagreba predvođena ljudima koji prvenstveno ne znaju, a onda naravno i ne mogu, usvojila je Odluku o visini poreznih stopa godišnjeg poreza na dohodak kojom je građanima pod božićno drveće isporučila najvišu stopu poreza na dohodak u Lijepoj našoj i to po stopama od 23,6 % i 35,4 %.

Zadnjim izmjenama Zakona o porezu na dohodak dana je ovlast jedinicama lokalne samouprave da u granicama propisanim zakonom vlastitim odlukama propišu visinu poreznih stopa za godišnje dohotke. Tako je Gradu Zagrebu omogućeno da odredi nižu stopu poreza na dohodak od 15 % do 23,6 %, a višu do 25 % do 35,4 %. Kao što je vidljivo, drugovi iz stranke koja za sebe tvrde da mogu nisu morali izglasati najvišu stopu koja im Zakon o porezu na dohodak dopušta.

To što je Zakon o porezu ma dohodak omogućio da gradovi i općine sami određuju visinu porezne stope znači da je država povećala njihovu poreznu autonomiju, te im je time otvorila prostor za porezno rasterećenje. Prostor je dakle otvoren, ali očito da zagrebačka gradska vlast jednostavno ne želi porezno rasteretiti svoje građane.

Na ovakvu nesposobnost HDZ je znao reagirati: podnošenjem amandmana. A zašto smo mi dakle uložili amandman prema kojem stope poreza na dohodak nisu mogle biti maksimalne, već je predviđeno da ostanu onakve kakve su bile do kraja prošle godine? Pa zato što smo željeli da plaće naših sugrađana rastu kao što su rasle i u dru-

gim dijelovima Hrvatske, tj. da građani Grada Zagreba ne budu diskriminirani u odnosu na druge. Tada smo tvrdili da za to prostora ima, da prihodi od poreza neće padati, već upravo suprotno. Ne znam da li bi se veselio ili žalostio što smo bili u pravu, ali ostaje gorka činjenica da građani Grada Zagreba i nadalje plaćaju najviši porez na dohodak u Hrvatskoj.

Malo ću stoga čitatelje podsjetiti na brojke kojima smo argumentirali naš amandman. Prihod od poreza na dohodak od nesamostalnog rada, od prvotnog plana za 2023. godinu od 730. milijuna eura dva puta je tijekom prošle godine povećavan tako da je na kraju iznosio 837 milijuna eura. Uz takav veliki rast, aktualni zeleno-lijevi gradski vladari za ovu su godinu planirali dodatni rast prihoda od poreza na dohodak od čak 23%.

Kako, međutim, stvari stoje, spomenutih 23% planiranog povećanja prihoda biti će i podosta više. Podaci pokazuju da su Gradu Zagrebu u siječnju 2024. godine prihodi od poreza na dohodak porasli za čak 25 %, odnosno za 18,4 milijuna eura u odnosu na prosinac prošle godine. Ovom dinamikom u 2024. godine ti će prihodi porasti za najmanje 220 milijuna eura.

Dakle, Grad Zagreb nikad nije imao više novca na raspolaganju, no ipak je sve zapušteniji, prometno i razvojno paraliziran, te zatrpan smećem. Pitanje koje stoga treba postaviti zagrebačkom gradonačelniku Tomaševiću jest: a gdje su novci? Od sanacije Jakuševca – ništa. Kupuju se najmoderniji tramvaji stari gotovo 30 godina, a svako malo neki od tramvaja iskoči iz tračnica. Sve stagnira, a samo Tomaševićev harač eksponencijalno raste!!!

Štetnost djelovanja Možemo! posebno do izražaja dolazi ako se odluka Grada Zagreba uspoređi sa sličnim odlukama drugdje. Tako su veliki gradovi oko Zagreba (Velika Gorica, Zaprešić, Samobor i Sveta Nedjelja) uveli stope poreza na dohodak koje su daleko niže od zagrebačke te zato postoji opravdana opasnost da će se, prvenstveno, mladi ljudi odlučiti za odlazak iz Grada Zagreba u okolne gradove radi većeg raspoloživog dohotka. Ako se to dogodi onda će se postaviti pitanje dugoročnog planiranja gradskih prihoda. Razlika između stope od 20 % i 23,6 % za samca s prosječnom hrvatskom plaćom na godišnjoj razini je nemalih 300 eura netto. Građani Grada Zagreba zaslužili su više i bolje!

Na kraju, evo još nekoliko brojki. Koliko točno građani Grada Zagreba dobivaju manje u odnosu na druge građane u Hrvatskoj jako se dobro vidi ako se uspoređi sa situacijom u Osijeku (gdje je na vlasti HDZ). Odabrane su plaće jednog učitelja i jednog sveučilišnog profesora prema uvećanoj plaći kojoj će dobiti u ožujku 2024. godine, a temeljem provedene reforme u javnoj i državnoj službi.

Učitelj s 10 godina staža - neto plaća u eurima

	bez djece	s jednim djetetom	s dvoje djece
Osijek	1.391,38	1.447,38	1.525,78
Zagreb	1.353,96	1.420,04	1.512,56
više u Osijeku mjesečno	37,42	27,34	13,22
više u Osijeku godišnje	449,04	328,08	158,64

Sveučilišni profesor (prvo zvanje) s 10 godina staža - neto plaća u eurima

	bez djece	s jednim djetetom	s dvoje djece
Osijek	2.530,72	2.586,72	2.665,12
Zagreb	2.442,04	2.508,12	2.600,63
više u Osijeku mjesečno	88,68	78,60	64,49
više u Osijeku godišnje	1.064,16	943,2	773,88

Aktualno Vlada: vojni rok

Spremnost na sve

Kako mira u Europi i svijetu nema već barem dvije godine, sasvim je logično da Hrvatska i na ovaj način odgovorno pristupa vlastitoj sigurnosti

Uredništvo

O aktualnoj temi povratka vojnog roka teško je naći boljeg sugovornika od potpredsjednika Vlade i ministra obrane Ivana Anušića.

Snaga zajedništva: Poštovani ministre, započnimo s prijeko potrebnim razjašnjenjem temeljnih pojmova. Zapravo se radi o aktivaciji zamrznutog vojnog roka, a koja je potaknuta aktualnim sigurnosnim trenutkom Europe i svijeta?

Ivan Anušić: Mir se u Europi već dvije godine, nažalost, ne podrazumijeva. Ruska agresija na Ukrajinu srušila je mit o "nikad više velikom ratu" na europskom tlu. Tog 24. veljače 2022. godine sigurnosna arhitektura Europe, a posredno i svijeta, nezamislivo je narušena. Ratni sukobi nisu zastali na ukrajinskim granicama, a otvorila su se i nova ratna žarišta – sukob Izraela i Hamasa, a tu su, naravno, i ostale sigurnosno kritične točke.

Nadalje, Hrvatska u svojem neposrednom susjedstvu uvijek ima razloga biti na oprezu – separatističke ideje vodstva Republike srpske, hibridne aktivnosti deklariranih i nedeklariranih saveznica Rusije u jugoistočnoj Europi, teroristički akt u Banjskoj... Sve su to razlozi zbog kojih ozbiljne države razmišljaju o vraćanju vojne obuke ili su je već vratile. Skandinavske zemlje, primjerice, imaju ozbiljne modele obveznog vojnog roka koji traje od 5 do čak 12 mjeseci. U Njemačkoj se raspravlja o povratku vojnog roka, Nizozemska o tome razmišlja...

Od oporbe smo navikli već svašta čuti, razumijem njihove frustracije – nije lako osam godina biti opozicija. Ipak, ne razumijem da pojedini oporbenjaci nepodnošljivom lakoćom osporavaju narušene sigurnosne prilike. Naravno, ne zazivam i ne predviđam rat, ali upravo odvratanje mora biti imperativ Hrvatske vojske.

Hrvatska, dakle, nije iznimka. Obvezni vojni rok je zamrznut 2008. godine i bude li donesena politička odluka, on će se ponovno aktivirati. Uzimajući u obzir sigurnosni kontekst, ali i ono što čine naši europski susjedi, povratak temeljnog vojnog osposobljavanja odraz je odgovornog ponašanja.

SZ: Kao što se naširoko pretpostavlja, vojni rok zasigurno neće trajati više od nekoliko mjeseci?

Anušić: Koncept temeljnog vojnog osposobljavanja rade Oružane snage. Prijedlog, koji će uskoro biti predstavljen premijeru, potom i predsjedniku države, ide prema tome da obvezno temeljno vojno osposobljavanje traje tri mjeseca. Trenutačno se analiziraju vojarne, odnosno lokacije, na kojima bi se provodila obuka. Razmišlja se o šest lokacija koje bi pokrile cijelu Hrvatsku. Ročnike bi se obučilo do razine strijelca, a osim temeljne vojne obuke ti bi mladići i djevojke, za koje bi obuka naravno bila dragovoljna, bili

Foto: Saša Miljević / PIXSELL

dovedeni i u optimalnu fizičku spremu. Tri su mjeseca, naime, dovoljna da osoba od faze potpune tjelesne neaktivnosti dođe do sasvim pristojne fizičke spremu.

SZ: Možete li ipak iznijeti neke detalje o modelu na kojem se sada radi. O kolikom broju ljudi je riječ i, naravno, koliko će to sve koštati?

Anušić: Riječ je o bazenu od otprilike 15 000 ročnika, odnosno mladića koji u toj godini pune 18 godina; naravno treba odbiti one koji će uložiti priziv savjesti kao i one koji neće proći liječnički pregled. Oružane snage još analiziraju vojne kapacitete i još se rade procjene troškova.

SZ: Mnogo se u javnosti govori o pravu na priziv savjesti. Kako tu stvari stoje, tj. smatrate li da će postojanje tog prava ugroziti planirani opseg obuke?

Anušić: Priziv savjesti je ustavna kategorija i time je priziv savjesti neupitan. Kad je 2008. godine obvezni vojni rok ukinut, to je bilo zato što je gotovo 70 do 80 posto onih koji su morali služiti vojni rok uložilo priziv savjesti. Situacija se sada ipak mijenja, već nakon prvih mjera koje smo poduzeli za promociju vojnog poziva povećao nam se interes za dragovoljnim služenjem vojnog osposobljavanja. U prva dva mjeseca lani imali smo 93 prijavljenih, a u prva dva ovogodišnja mjeseca već 219 prijavljenih ročnika i ročnica. A to je tek početak, bit će ih i više.

Naša je zamisao da se civilni rok ipak učini manje privlačnim nego služenje temeljne vojne obuke. Europski primjeri pokazuju da civilno služenje traje dvostruko u odnosu na vojnu obuku, pa ako vojni rok traje tri mjeseca, onda civilni traje šest. Svakako nećemo ići u smjeru da se civilni rok služi kao što je to bilo prije ukidanja vojnog roka, da ljudi praktički na svom radnom mjestu odsluže civilnu obuku. Prijedlog je da se model civilnog roka napravi u suradnji s Civilnom zaštitom i da se on uistinu pošteno odradi.

Osim toga, za služenje obvezne vojne obuke planiramo niz povlastica kako bi ipak bilo privlačnije odslužiti temeljnu vojnu obuku umjesto ulaganja priziva savjesti. Na stolu je sljedeće: da vojna obuka uđe u radni staž, da prednost pri zapošljavanju u javnoj i državnoj upravi imaju oni koji su prošli vojnu obuku...

To nije tema za politička razračunavanja i potkusurivanja niti tema koja će se mijenjati od izbora do izbora. Posebno ne da se vojni rok uvodi i onda da ga se za četiri godine ukida. Ako je tako, onda ga ne trebamo ni uvoditi.

Posljednjih godina bilježimo pad interesa za služenje dragovoljne vojne obuke, koju imamo otkako je 2008. godine vojni rok zamrznut. Pad interesa ugrožava nam popunu pričuve i zato su promjene prijeko potrebne. Ipak, započeli smo s intenzivnom promocijom vojnog poziva. Vlada je u sklopu povijesnog povećanja plaća zaposlenima u državnoj i javnoj upravi podigla i koeficijente djelatnim vojnim osobama i to prvi put od 2008. godine, a najviše su rasli koeficijenti vojnicima i nižim dočasnici – u prosjeku 43 posto – i to nam već donosi rezultate, i zato u prva dva mjeseca ove godine imamo povećanje prijavljenih dragovoljnih ročnika.

Ne razumijem da pojedini oporbenjaci nepodnošljivom lakoćom osporavaju narušene sigurnosne prilike. Naravno, ne zazivam i ne predviđam rat, ali upravo odvratanje mora biti imperativ Hrvatske vojske. A poanta temeljnog vojnog osposobljavanja je da imamo onaj minimum obuke za "ne daj Bože" situacije. Na osnovnoj vojnoj obuci ne može se ništa loše naučiti, dapače – osnovne vojničke vještine (do razine strijelca), može se postići bolja fizička kondicija, mogu se usvojiti određene zdrave navike...

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Domovinski pokret, Centar et comp

Zoranov kutak (1)

GAŽENJE USTAVA (1)

„Ja ću raditi svoj posao i biti kandidat na ovaj način na koji jesam i okupiti većinu nakon izbora. Bio bih djetinjast da dam ostavku. To je moj konačni odgovor.“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, ožujak 2024.)

GAŽENJE USTAVA (2)

„Mogao sam čekati jesen mirno, pustiti da Plenković uzme vlast i onda s pozicije opozicije opet dobijem mandat na pet godina.“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, ožujak 2024.)

GAŽENJE USTAVA (3)

„Ajde da pričekamo rezultate izbora, da opkopamo sanitarni kordon oko HDZ-a. Onda ćemo vidjeti tko je koliko odgovoran. Nisam ni sanjao da ću imati ovakvu ulogu. To nisu moje ambicije, to je nužda i u tome ćemo vidjeti tko je koliko odgovoran i tko se drži riječi.“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, ožujak 2024.)

GAŽENJE USTAVA (4)

„Kako sam se ušetao u sve ovo? Mnogi nisu znali, ali su pola sata nakon toga donijeli odluku da to podržavaju. Stranka je to prihvatila. Postoje situacije gdje se djeluje na način da je need to know basis. Svi su glasali za. To je potpuno legitimno i ispravno.“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, ožujak 2024.)

GAŽENJE USTAVA (5)

„Ja moram ostati kao predsjednik, ne da bih bio vrhovni zapovjednik jer za vojsku ne brinem, razlog su ove namjere koje svaki dan čitam. Kad bih dao ostavku, isti tren bi oni manipulirali s izvanrednim stanjem i mijenjali datum izbora.“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, ožujak 2024.)

Zoranov kutak (2)

GLAS ZA MOST JEST GLAS ZA SDP! (1)

„Kad bi on (Grbin, op. ur.) prihvatio realnost, dao ostavku i prepustio poziciju nekome (Milanoviću, op. ur.) tko bi njegovao tradicionalne lijeve politike, mogli bismo razgovarati.“
(doc. dr. sc. Nino Raspudić, saborski zastupnik MOST-a i/ili neovisni zastupnik u klubu MOST-a, srpanj 2023.)

GLAS ZA MOST JEST GLAS ZA SDP! (2)

„Ja bih mogao to (koaliciju sa SDP-om, op. ur.) progutati. Ja bih mogao progutati nekakvu opciju (sa SDP-om, op. ur.).“
(Nikola Grmoja, saborski zastupnik MOST-a, prosinac 2023.)

GLAS ZA MOST JEST GLAS ZA SDP (3)

„Trebalo biti iskren, ovaj SDP nije bacao vijenac u Dunav kao Sandra Benčić, Peđa Grbin je bio u koloni sjećanja, dijelila se i njegova slika sa zastavom HOS-a.“
(Nikola Grmoja, saborski zastupnik MOST-a, prosinac 2023.)

GLAS ZA DP JEST GLAS ZA SDP! (1)

„Današnja objava predsjednika Zorana Milanovića o njegovom izravnom uključivanju u utrku za predstojeće parlamentarne izbore, moram reći, nije me posve iznenadila i naravno da se stvari stubokom mijenjaju nakon današnje objave i da u ovoj kampanji više ništa neće biti isto.“
(Ivan Penava, predsjednik Domovinskog pokreta, ožujak 2024.)

GLAS ZA DP JEST GLAS ZA SDP! (2)

„SDP nam je prihvatljiv.“
(Ivan Penava, predsjednik Domovinskog pokreta, ožujak 2024.)

Zagrebački kutak

STVARNO DOLAZE ISPOD ČEKIĆA!

„Rekao sam da se radi o tramvajima koji su *de facto* stari od 15 do 20 godina jer su potpuno obnovljeni.“
(Tomislav Tomašević, gradonačelnik Zagreba, kolovoz 2023.)

NOBEL ZA RAD

„U natječaju je bilo jasno propisano koliko stare tramvaje može Zagreb kupiti. Nije lako kupiti rabljene tramvaje, jer moraju odgovarati tramvajskoj infrastrukturi u Zagrebu, koja uključuje posebnu širinu tračnica i voltažu.“
(Tomislav Tomašević, gradonačelnik Zagreba, kolovoz 2023.)

Foto: Davor Javorović / PIXSELL

ZELENI RAFALI

„Rabljeni tramvaji koji uskoro dolaze u Zagreb stari su 27 godina (kolika je po riječima Tomaševića i prosječna starost postojećeg voznog parka ZET-a), a ne 15 do 20 godina kao što navodi Tomašević.“
(Iz priopćenje Faktografa, kolovoz 2023.)

ZABRANITI RAST TRAVE!

„Trava raste kao luda jer smo od svibnja imali praktički tropsku klimu – ogromne količine padalina i visoke temperature, u kombinaciji je to dovelo do rasta trave kakvog nije bilo nijednog ljeta.“
(Tomislav Tomašević, gradonačelnik Zagreba, kolovoz 2023.)

NAJMANJE TRI DŽOINTA PO KOŠNJI!

„Jasno je da su zbog klimatskih promjena tradicionalni ciklusi košnje postali nedovoljni i, iako se broj operativnih radnika nije smanjivao proteklih godina, taj broj ne odgovara potrebama u ovakvim izvanrednim uvjetima.“
(Iz priopćenja Grada Zagreb, rujan 2023.)

Ruski kutak

UKRAJINSKA AGRESIJA NA RUSIJU

„Rusija je djelovala defanzivno, reaktivno. Putin nije imao drugog izbora nego uzeti ono što može. To je bio istok i Krim.“
(dr. sc. Nino Raspudić, filozof u politici, 2018.)

MALI ESPRESSO U KIJEVU

„Koliko god se njega (Putina, op. ur.) prikazivalo kao nekakvog agresivnog diktatora, on nije taj!“
(dr. sc. Nino Raspudić, filozof u politici, 2018.)

STARA RUSKA ZEMLJA UKRAJINA

„Ukrajini nije mjesto u NATO-u. Kada je Ukrajina mijenjala vlast, onda je taj pokret, koji je bio sve prije nego demokratski, to je bio puč u kojemu je ubijeno 50 ljudi, 70 ljudi... Priča je bila sljedeća: Ukrajina ide na zapad, s Rusijom nema što tražiti, u EU će joj biti med i mlijeko.“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, siječanj 2022.)

NI SAM PUTIN TO NE BI BOLJE REKAO...

„EU bi trebala uložiti određena sredstva kako ekstremisti u Ukrajini ne bi nastavili s vršenjem pritiska na dnevnu politiku...“
(Zoran Milanović, predsjednik Republike Hrvatske, siječanj 2022.)

PUTINU S LJUBAVLJU!

„Hrvatska vanjska politika treba biti otvorena prema suradnji sa svim dobronamjernim zemljama.“
(Iz Političke deklaracije Mosta, vjerojatno veljača 2023.)

Aktualno Hrvatska

Sedam smrtnih grijeha sekte koja bi htjela biti vlast

Uredništvo

Krizu u hrvatskoj, iako je nema, treba stvoriti. To je osnovna premisa svih oporbenih nastojanja da, na čelu sa najneuspješnijim i najnedosljednijim likom političke scene (notornim Zoranom Milanovićem), nametnu model upravljanja koji će razoriti sve uporišne točke na kojima je Hrvatska stvorena.

Izraubana i neuvjerljiva ljevica te prpošna i dezorijentirana „desnica“ Milanoviću pomažu svim svojim nejakim snagama. Zdušno, podložnički i u strahu, jer nisu ništa drugo doli obične kukavice. To je, bez obzira na mržnju koju podjednako iskazuju prema stožernoj hrvatskoj stranci, unatoč svemu uistinu začudno, jer nitko ne bi trebao tolerirati, a kamo li pristajati uz nedemokratske metode. U situaciji u kojoj se nitko ne može samostalno suprotstaviti HDZ-u odabrali su rušilaštvo kao najveći zajednički nazivnik. Zapravo jedini. Drugog, naime, nemaju.

Koliko god izgledalo čudno, ova Milanovićeva kamarila, unatoč svim razlikama, u jednom je ista. I nije to samo mrž-

nja prema HDZ-u Andreja Plenkovića. Daleko od toga. To je samo farsa. To je prije svega i povrh svega žal da ono što je trebalo i kada je trebalo nisu iskazivali i zbog čega su u najvećem dijelu hrvatskog naroda zauvijek označeni samo jednom kvalifikacijom. Nedorasli.

U jednom ipak iskazuju istinu: njihova koncepcija Hrvatske se bitno razlikuje od hadezeovske. Takvi u HDZ-ovoj koncepciji politike vide za sebe smrtnu opasnost: nestanak s političke scene njih samih i svih onih koji su u protimbi hrvatskim nacionalnim interesima. Zato je i golim okom vidljivo njihovih sedam smrtnih grijeha:

1. Pokušaj ponovnog rađanja jednopartijske države.
2. Onemogućavanje funkcioniranja pravne države te inaguriranje svakog oblika nestabilnosti, uključujući i pravnu.
3. Ukidanje županija radi centralizacije moći koju u narodu nemaju.
4. Do kraja pretvoriti medije u partijske ekspoziture te uništiti svaki oblik kritičke i slobodne javnosti.
5. Ponovo staviti stigmatu na bilo kakav oblik privatnog poduzetništva kako bi otvorili što veći prostor za državno sponzoriranu pljačku, koju su provodili u svojim prethodnim mandatima.
6. Nepoštivanjem ustava i zakona onemogućiti istinsko višestranačje te Hrvatsku odmaknuti od europskih i euroatlantskih integracija.
7. Umanjiti i svesti na minimum bilo kakve izgleda da Hrvati u Bosni i Hercegovini ostvare svoju jednakopravnost i konstitutivnost.

Za demokratsku budućnost Hrvatske opasno je osporavanje ustavnopravnog poretka i demokracije, a još su opasnija obrazloženja kojima Milanović, SDP, Možemo!, MOST i Domovinski pokret takvo ponašanje žele opravdati. I uistinu, može li netko reći da bez takvih ne bi bilo Hrvatske? Može li netko reći da bi njihovim izbornim neuspjehom Hrvatska bila dovedena u pitanje? Ili bi se to dogodilo njihovim izbornim uspjehom? Može li netko reći da je ono što oni nude u interesu Hrvatske? Pametnome dosta!